

man kunde foreslaa en saadan Medsættelse, men at det stod for mig som heldigere, at der istedetfor eller, om man vil, ved Siden af Tarifnedsættelsen kom til at staa en Tilbagebetaling til Interessenterne af de Beløb, som kunde anses for at være betalte for meget efter Tarifnedsættelsen. Min Betragtning af disse Forhold er ganske den samme, som den var ifjor, og naar det ærede Medlem spørger, om der i denne Samling kunde ventes Forslag fremsat i denne Retning, saa er mit Svar derpaa: Ja, forsaavidt det lykkes at tilendebringe det meget betydelige Arbejde, som Udarbejdelsen af en ny Tarif medfører, saa tidlig, at det kan bringes frem. Arbejdet er sat i Værk for længe siden; men det er ikke færdigt. Det vil jo let ses, at selv om man skulde foretrække at lade dette Billighedskrav fra Interessenternes Side faae Udtryk derved, at de under Navn af Bonus eller hvilket som helst andet Navn fik en Tilbagebetaling af det for meget Erlagte, saa maa alligevel Udarbejdelsen af en ny Tarif gaa forud; thi det er efter min Betragtning kun ved at sammenligne den gjældende Tarif, hvorefter Betalingen har fundet Sted, med den Tarif, som efter de Erfaringer, der ere indvundne, vilde være den passende, at man kan komme til et Resultat om, hvilken Bonus eller Tilbagebetaling der kunde eller burde finde Sted. Altsaa, hvad enten man i Overensstemmelse med, hvad der er bebudet, kun vil foretage en Tarifforandring, eller man vil forbinde en Tarifned-sættelse med en Tilbagebetaling, og jeg vil med det Samme sige med en periodisk Tilbagebetaling, maa Grundlaget derfor i begge Tilfælde være Udarbejdelsen af en ny Tarif, svarende til de Erfaringer, man har gjort i den forløbne Tid. Jeg udtalte tillige ifjor, at det var min Tanke at ville foreslaa en billig Alderdomsforsørgelse sat i Forbindelse med den nuværende Livrenteanstalt. Denne Tanke er bleven fastholdt, og Bearbejdelsen af dette Emne er nu saa vidt fremskreden, at jeg haaber, at det ikke vil vare ret længe, førend det foreligger for det ærede Thing, kun med den Afvigelse fra det, jeg antydede ifjor, at Statshjælpen til den billige Alderdomsforsørgelse af mig vil blive foreslaaet ydet direkte og ikke gennem Livrentestiftets Overstud; thi hvor Meget deraf i Virkeligheden kan siges med Billighed at kunne disponeres over af Statskassen til andre Formaal, vil man først med Sikkerhed kunne bedømme, naar det Arbejde, som jeg først nævnte, er bragt til Ende, nemlig Underjøgelsen af, hvor Meget der i Virkeligheden kan siges at være betalt af Interessenterne til Uførsenhed. — Det ærede Medlem for Svendborg

Amts 6te Valgkreds (Brandes) har naturligvis fuldstændig Ret i, at i samme Forhold som Rigsdagen er knap med sine Bevillinger, i samme Forhold vover Statskassens Overstud og dermed dens opsamlede Formue. I dette rent Faktiske har det ærede Medlem naturligvis fuldstændig Ret. Naar det ærede Medlem imidlertid, som det forekommer mig, udtalte, at det var Regjeringens Formaal saaledes at dnyge Million paa Million i Statskassen for efterhaanden at opsamle Tilstrækkeligt til Dækning af de store overordentlige Forsvarsudgifter, som det jo kun er et Tidsspørgsmaal, naar vi komme til at udrede, har det ærede Medlem fuldstændig Ret. Og det forekommer mig at være saa klart som Noget, at Regjeringen Naar efter Naar har foreslaaet meget betydelige Udgifter, saa betydelige Udgifter, at dersom Rigsdagen for sit Vedkommende var gaaet ind derpaa, vilde der ikke have været Tale om paa den Maade, at dnyge Million paa Million op i Statskassen. At det altsaa ikke kunde have været Regjeringens underfundige Hensigt saaledes i Forveien at opsamle en Formue tilstrækkelig til at dække de overordentlige Forsvarsudgifter, forekommer mig at maatte ligge saa klart for som muligt, og at altsaa denne Mistanke eller Beskyldning er urigtig. Dersom det ærede Medlem havde været Medlem af dette Thing i en længere Række af Aar, eller dersom det ærede Medlem havde været blot tillige Medlem af Finantsudvalget, saa vilde det ærede Medlem ikke have været i Tvivl om, af hvilke Grunde Statens Overstud i Aarenes Løb under min Bestyrelse er blevet anbragt paa den Maade, som det ærede Medlem nu udtalte sig saa gennemgaaende misfornøiet med. Det ærede Medlem vilde saa blandt Andet vide, at man ingenlunde har anset det for at være det eneste rigtige Formaal, der skulde opnaaes ved Anbringelsen af disse Penge, at indvinde den størst mulige Rente. Det ærede Medlem vilde vide, at man har sat sig særegne Formaal ved Anbringelsen af Pengene. Det ærede Medlem vilde vide, at Grunden, hvorfor man har anbragt ikke Ubetydeligt af Statens Overstud i fremmede Papirer, er den, at de Beløb, som man ansaa det for at være forstandigt at have til Naadighed, naar onde Tider kom, vilde man være i Stand til at reise uden at gjøre nogen Forstyrrelse paa det indenlandske Marked, uden at forstyrre de hjemlige Pengeforhold. Det ærede Medlem vilde ogsaa vide, at naar betydelige Summer ere anlagte i vore egne Obligationer, Statspapirer, har Maalet dermed været det derved at tilvejebringe en billig Amortisation af vor Stats-